

ὅτε ὁξιστάσουσι τὰ χήματα, ἴδε τὸν ψ τῆς σωόδου ἢ τῆς πανσελήνου
εἰ δὲ κακῆνος ὁξιστάσει μὴ ἀπένου πδὲ τὸ ἀποτέλεσμα. π γ

Ὁ καιρὸς τῆς προβολῆς, δηλοῖ τὴν μεταξὺ τοῦ προβληθέντος, καὶ
τοῦ βασιλέως διαίθεσιν, ἢ δὲ καθέστρα δηλοῖ, τὰ τῆς πράξεως. π δ

Ὅτε ἐστὶ κύριος τ ψ εἰ τῷ καιρῷ τοῦ προκαθῆναι τὸν θ , καὶ ὑ-
πάρχει εἰ τῷ β , καὶ συναπῇ τῷ κυρίῳ τοῦ β , πολλὴν ζ μίαν ποι-
ήσει. π ε

Ὅτε συχῆμα πδὴ ὁ κύριος τοῦ ὠροσκόπου, τῷ κυρίῳ τοῦ β ἐκουσί-
ως ὁ ἀρχὼν ὁξόδου ποιήσει πολλάς. π ς

Ὁ ἥλιος ὅστις πηγὴ τῆς ζωτικῆς διαμέμεως, ἢ δὲ ζ , τῆς φυσικῆς, ὁ δὲ
 ζ , τῆς αὐξητικῆς, ὁ δὲ η . τῆς λογικῆς, ὁ δὲ θ , τῆς ἐπιθυμη-
τικῆς. π ζ

Αἱ δὲ μαγαλὶ τῆν μίανων, γίνονται κατὰ ἡμέρας κή, καὶ ὥρας β καὶ
λεπτά ι ἢ ἔγρισα, πινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ σ κρύνουσιν ὅταν ἰσόμοι-
ρος γένηται τῇ μοίρᾳ ζ ὡς λεπῶ, ὡς ἐπέχει εἰ τῇ καταρχῇ. π η

Ὅτε βουλόμεθα ποιῆσαι τὸν πδὲπατον τοῦ κλήρου τῆς τύχης, εἰ ὁ-
λῳ τῷ εἰ καὶ τῷ τῆς εἰαλλαγῆς, λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς σ ζ , καὶ τὰ ι
θα ἀπὸ τοῦ ὠροσκόπου. π θ

Ἰδε τὰ τοῦ πάωπου, ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου τόπου, τὰ δὲ τοῦ θείου ἀπὸ
τοῦ ἑκτοῦ. π ς

Ὅτε ἴδῃ ὁ ἐπικρατήτωρ * τοῦ ὠροσκόπου τὸ κρυπτόμενον ἔσαι κατὰ
τὴν φύσιν τοῦ ψ , εἰ δὲ οὐκ ἐπιβλέπει ζ ὅσον, ἔσαι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τό-
που, εἰ ὡς ὅστις ὁ ἐπικρατήτωρ, ζ ὁ μὲν διέπων, δηλοῖ τὴν χροίαν αὐτῆς
ὁ δὲ τόπος τῆς ζ , τὸν χρόνον, εἰ δὲ ἔω δὲ γῆν ἔστι, νέον ὅστις, εἰ δὲ ἔω δὲ γῆν
παλαιόν, ὁ δὲ κλήρος τῆς τύχης, δηλοῖ τὸ μήκος αὐτοῦ, εἰ πρόμηκες ἢ
βραχύ, ὁ δὲ ὠροκράτωρ τῆς μοίρας τοῦ δ , καὶ τῆς μεσημβρινῆς καὶ τῆς ζ ,
δηλοῖ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. π α

Ὅτε ὑπαυτος ὅστις ὁ ἐπικρατήτωρ τοῦ ἀρρώστου, σημεῖον κακὸν, ἢ μά-
λισα εἰ ὁ κλήρος τῆς τύχης βλαπῆται. π β

τὰ ψ ἀνατολικῷ ἀρρώστου οὐ βλαπῆται τοσοῦτον ὁ η , ὡς ὁ οὐδὲ ὁ
 θ τὸν δυτικόν. π γ

μὴ πρότερον ἀποτελέσης ἐκ τῶν σχημάτων, πρὶν αὐτὸ ποιῆσαι τὴν σύ-
νοδον. αἱ γὰρ ἀρχαὶ μετατρέπονται εἰ πάση συνόδῳ, μίξον οὖν ἀμφο-
τέρᾳ ἢ οὐχὲν μὲν τῆς. π δ